

ВІЗЬМЕМ ГОЛОВИ У РУКИ!

Німець каже: “Ви змогли”,
“Моголи! Моголи!”,
Та злітали в чисте небо
Кульки біля школи.

І виносились ті кульки
На шкільні лінійки,
Шоу в нас були зразкові –
Всі лиш на п'ятірки!

Урочистості минали,
Лиш птахи невітні,
Ми їх кульками отими
Все травили, грішні.

В цьому році подивились
Ми телепрограму,
І побачили – не добре
Коїлось щось з нами.

Бо не можна в небо чисте
Кульки випускати
Та забруднювать повітря,
А пташок лякати.

То ж подумалося гірко:

“Що із нами сталося?
Ми своєю головою
Любим тільки сало!”

Лише кульки випускаєм?
Дайте-но згадати...
Ой, нашкодили! Потрібно
Звички всі ламати!

Ще Тарас колись даремно
Нас хотів навчати
І свого не відцуратись,
І чуже вивчати.

Та не можемо без німців,
Що-небудь “змикитить”,
Власним розумом на світі
Як всі люди жити.

Отже, візьмем, недалугі,
Голови у руки,
Щоб птахами любуватись
Ще змогли й онуки.

Дата написання вірша: 2021-01-19